

Referat despre poezia Eu nu strivesc corola de minuni a lumii, scrisa de Lucian Blaga - a treia parte

Misterul, poezia, fascinatia universului traiesc in vecinatate. De aceea, cunoasterea poetica e mai degraba integratoare, caci lumea devine obiect al apropierei prin amplificare, dilatare, sporire a adancimii sale. Niciuna dintre dimensiunile experientei, ale cunoasterii nu se supune incercarii de fragmentare a lumii, ci aceleia de potentare, integrare a tuturor dimensiunilor - de la universul percept senzorial, la expresia verbala si proiectia in eternitate ("si flori, si ochi, si buze, si morminte").

Purtator de lumina, eul liric se situeaza in ipostaza contemplatorului fascinat de intregul absolut, intre ale carui "fragmente" (flori, ochi, buze, morminte) se numara si el.

Lumina mintii si lumina iubirii sunt, asadar, cele doua tipuri de cunoastere intre care poetul opteaza ferm. Lumina iubirii restaureaza ipostaza originara a omului - aflat in fata unui univers percept senzorial si afectiv, global, a omului care identifica intre dimensiunile existentei sale si cele ale Cosmosului corespondente perfecte si misterioase. Lumii de semne cunoasterea poetica tinde sa-i amplifice "spatiul de rezonanta" (Ion Pop, Lucian Blaga - universul liric). Poetul, constiinta interogativa, "se propune ca prezenta eminamente nocturna: lumina lui e lunara, feminin invaluable, soarele blagian este un soare de noapte, emanand o lumina ce se lasa ca si contaminata de intuneric" (ibidem).

Asadar, poezia "se reveleaza" ea insasi ca unica "solutie" de amplificare a misterului, tainei lumii (ascunse si inaccesibile din pricina vicierii sau a pierderii esentei limbajului originar). Abstractizarea limbajului, in lumea moderna, a fost coincidenta acestei pierderi. Cunoasterea, in general, a presupus "uciderea" tainelor, distrugerea misterului.

Esteticii expresioniste ii sunt proprii, in acest poem, raportarea eului la perspectiva cosmica, ilimitata, elanul vitalist si spiritual, "eliberarea" sentimentului, a atitudinii afectiv-senzoriale, situarea energica in fata agresivitatii lumii - exprimate intr-un limbaj de o expresivitate simbolic-metaforica. Versul liber, ingambamentul, acumularile prin adverb repetitiv ("si... si...") sustin ceea ce, la nivel conceptual si expresiv, se constituie ca metafora revelatorie, ca viziune asupra lumii, refuzand limitarile.